

Скарбничка

Дитяча газета

- Петрик та мурашки **3**
- Пригоди шукачів **4**
- Найкраще місце **6**
- Жаб'яче царство **7**
- Танюшкина мечта **8**
- Веселый English **9**
- В гостях у Добрячка **10**

1 вересня

Дорогі наші юні друзі!

Ось і закінчилося веселе літечко – час канікул і відпочинку. Сподіваємося, ви його гарно провели, побували на природі, наїлися смачних ягід та червоно-боких яблук, засмагли на сонечку та набралися сил. Розпочався новий навчальний рік. Ми бажаємо вам успіхів у навчанні, гарного настрою, знайти нових друзів і радіти життю, долаючи з Господом усі життєві перешкоди.

Ваші друзі з видавництва «Джерело життя».

**Я вже школярка, це для мене свято!
Іду до школи з квітами в руках,
Крокують інші школярі завзято,
І мрія лине в небо, наче птах.**

**Я мрію добре вчитися у школі,
Як мама, стати вчителькою теж!
Вгорі шепочуть голосно тополі
Про те, що радість мрій не знає меж.**

Для кожного першокласника день 1 вересня – радісний і щасливий. Він залишається в пам'яті на все життя. Кожному школярику-першокласнику хочеться, щоб він дійсно був визначною подією. Дівчинка Алінка сьогодні йде до школи вперше. Красива шкільна форма, біло-сніжний бант на голівці, нові черевички на ніжках – весь одяг свідчив про те, що їх власниця має надзвичайне свято. У школі, де Алінка буде навчатися, є хороша традиція: учні випускного класу вітають 1 вересня першокласників, даруючи їм квіти і книжки. Ці книжки відкривають юним школярам великий світ знань, їх зберігають довгі роки. Урочиста частина свята наближалася до кінця, для юних школярів уже всі вітання було проголошено. Нарешті випускники вітають першокласників, даруючи їм книжки. До Алінки підійшли двоє: високий юнак і красива дівчина в ошатному вбранні. Вони подарували їй казки і збірку віршів. Потім випуск-

ники взяли дітей за руки і повели до школи, у прекрасний світ знань.

Усміхнена і радісна дівчинка обережно тримала книжки, мов найцінніший скарб. Дорогою до школи вона озирнулася навколо і раптом побачила високу біляву дівчинку-першокласницю. Вона була чимось засмучена, а в руках у неї було порожньо. Кожен першокласник тримав в одній руці подарунок, а за іншу його міцно тримав учень випускного класу. Білява дівчинка йшла сама, поруч з нею нікого не було. Алінка була уважною дівчинкою, тому вона зрозуміла, чому дівчинка невесела. "У мене дві книжки, а у неї – жодної, – подумала Алінка, – треба поділитися." Вона підійшла і віддала велику книжку з чудовими ілюстраціями дівчинці, а собі залишила маленьку збірку віршів. У дівчинки вмить засяяли радістю очі. Тепер день 1 вересня і для цієї дівчинки буде святом.

Алла Кривоносова

Бедный волк

2

Про мишку Білявку

5

Шипы

11

Бедный волк

Зажглись ночные фонари,
На улице стемнело.
Гори, фонарик мой,
гори!
Что светишь так
несмело?

Твой лучик дорог для меня,
Ведь папин ты подарок.
Ты – продолженье чудо-дня,
Который был так ярк!

У папы редкий выходной
Был снова. Вот удача!
Он этот день провел со мной,
И счастья я не прячу!

Ольга Бокова

Лабиринт «Воздушный змей»

Розмалюй

Катя пришла со школьного праздника и рассказала о своих впечатлениях. В общем, праздник ей понравился, особенно конкурс «Угадай мелодию», в котором Катя выиграла главный приз. Но вот один конкурс ей навеял грустные мысли.

— Представляете, я раньше никогда над этим не задумывалась. Оказывается, в наших сказках самым бедным и обиженным, по-моему, является серый волк. В конкурсе нужно было назвать всем желающим по одной сказке, в которой участвовал волк. И кто самый последний назовет такую сказку, выигрывал приз — маску серого волка. И пока называли эти названия, я думала о бедном волке. Ему все время доставалось больше всех: то брюхо распорют, чтобы достать козлят или бабушку Красной Шапочки, то он хвост в проруби оставит, то побьют его. Хоть он и хищник, но мне его стало очень жаль. Даже как-то настроение испортилось. Хорошо, что

конкурс «Угадай мелодию» был после того конкурса. И я на время могла забыть о волке. Но вот сейчас опять вспомнила. Бедный волк. Может быть, как-то можно было бы исправить ситуацию.

На следующий день, когда мама пришла с работы, Катю ожидал приятный сюрприз.

— Доченька, ситуация с волком будет не всегда такой грустной, — чуть ли не с порога сообщила Катя сияющая, как ребенок, мама. — Ты только посмотри, что я тебе принесла!

И мама протянула Катю открытку, на которой в совершенно мирном соседстве были нарисованы волк, овечка, теленок, лев, барс и маленький мальчик с пальмовой веточкой в руках. А еще на открытке красовался такой текст: «Тогда волк будет жить вместе с ягненком, и барс будет лежать вместе с козленком; и теленок, и молодой лев, и вол будут вместе, и малое дитя будет водить их».

Катя прочитала написанное на открытке и тихо спросила:

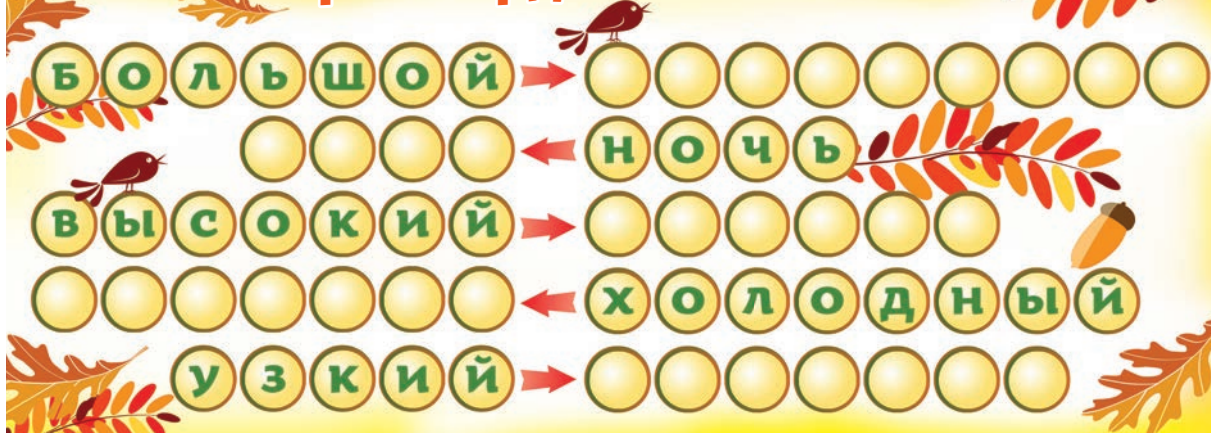
— Мамачка, это из какой сказки?

— Доченька, оказывается, это не из сказки. Это из Библии. Ты представляешь, оказывается, в самом начале не было хищных животных. Все животные питались травой и волка никто не обижал. Как хорошо, что ты у меня такая чувствительная и добрая, пожалела волка. Библия — это Божье Слово к человеку. Видишь, моя дорогая, значит добро победит! И волк не будет несчастным вечно.

— А можно мне показать эту открытку друзьям в школе? — спросила Катя.

— Думаю, что да. Пусть и они узнают эту добрую новость, — сказала мама. Она нежно обняла свою доченьку и погладила ее по голове. — Я так рада, что ты у меня такая добрая. Неси же свою доброту всем, кто рядом! Только не огорчайся, если кто-то тебя не воспримет, так как ты бы этого хотела. Добро не сразу побеждает. Поэтому и волку досталось!

Кроссворд «Антонимы»

Чарльз С. Кейс

Петрик та мурашки

Уже цілий тиждень Петрик жив у літньому таборі. Він постійно вихвалявся і хизувався перед усіма. Якось граючи з друзями на спортмайданчику, Петрик помітив мурашник і одразу ж штовхнув його ногою так, що пісок та мурашки розлетілися в різні боки.

Того ж вечора після багаття під час розмови з наставником, коли хлопчики із Петрикового загону розповідали про події дня, Петрик ледь дочекався своєї черги, щоб розповісти, як він зруйнував мурашник і жбурляв комах у різні боки. Але наставник Петрика вивчав мурашок на уроках біології і як тільки Петрик замовк, наставник почав розповідати про них хлопчикам.

— Ви коли-небудь бачили мурашку, яка б відступила перед перешкодою на своєму шляху? — спитав він хлопчиків. — Ви бачили мурашку, яка несе вантаж, набагато більший за неї? Ви бачили, як одна мурашка допомагає іншій? Поспостерігайте, мурашки

допомагають одна одній, вони так просто не здаються. Вони продовжують спроби — або долають перешкоди, або обходять їх, але не здаються. Вони дуже наполегливі та енергійні.

Послухавши, Петрик сказав:

— Я цього не знав.

Він виглядав засмученим.

— Мені прикро, що я так повівся з мурашками. Я думав, що це всього-на-всього шкідники.

Наступного ранку, коли наставник прокинувся і вийшов із намету, він побачив, що Петрик повзає і згрібає пісок назад у мурашник.

Як казав наставник Петрика, коли мурашка стикається з перешкодою, вона не каже: «Я не можу! Мені цього не здолати!» Бог наділив мурашку інстинктом, який спонукає: «Продовжуй спроби! Тобі це під силу!»

Ніколи не здавайтесь і не кажіть, що це надто важко. Якщо ви попросите Бога про допомогу, Він покаже вам, як подолати перешкоди.

Де чия тінь?

Ребусы

Расшифруй ребусы и узнай слова.

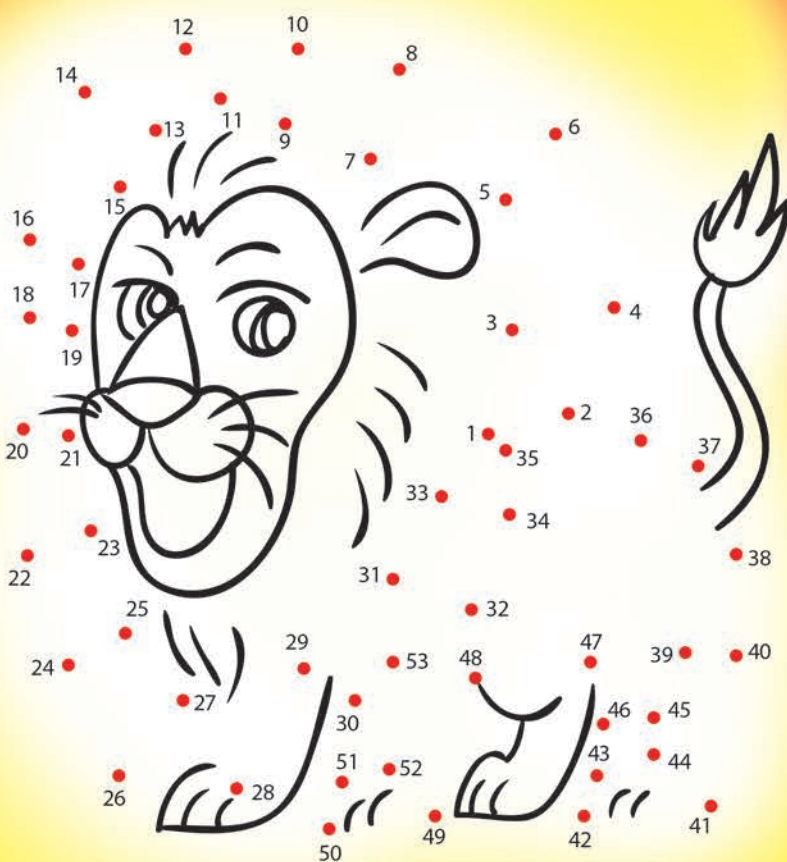

Подумай, кто лишний.

Раскрась

Соедини точки по цифрам и раскрась.

Запутанное путешествие

Лабиринт «Полет»

Помоги птичке долететь до воды.

Лабиринт «Путешествие по космосу»

Облети на ракете космос и вернись на Землю.

Лабиринт «Пчелка»

Помоги пчелке долететь до цветочка.

Лабиринт «Цветочек»

Помоги бабочке долететь до цветка.

Лабиринт «В море»

Помоги кораблику найти дорогу к берегу.

Про мишку Білявку

В одній родині звичайних мишей народилося дивне мишенятко, яке відрізнялося від своїх сірих батьків. Воно мало біленьку м'яку шубку. Батьки і родичі не любили малятко, тому що білий колір дуже примітний. «Люди побачать тебе через твій колір хутра і зрозуміють, що в будинку живуть миші. Вони знищать усіх нас», — казали вони.

Згодом мишеня трішки піросло, і родина попросила його знайти собі інше житло. Біле мишеня мало веселу вдачу, тому зібрало свої речі і вирушило на пошуки нових пригод. Знайти потрібне житло виявилось складною справою. У багатьох будинках жили миші і пацюки або навіть коти. Біла мишка довіряла Господу і вірила, що незабаром у неї буде за-тишний будинок. Довго блукала Білявка, аж надвечір угледіла ошатний будиночок на пагорбку. Їй дуже захотілося там жити. Вона наблизилася до хати, понюхала, визначивши за запахом, що тут, напевно, колись були миші і коти. Треба перевірити, чи можна в цій оселі жити. Рипнули вхідні двері — на порозі з'явилася жінка похило-го віку, господиня оселі. У руках вона тримала відро для молока. Мишка, не гаяючи часу, забігла до хати, швидко знайшла вхід до мишачої нори і сховалася. Незабаром повернулася бабуся із повним відром у руках. Господарі впоралися з домашніми справами і лягли спочивати. А мишка дочекалася, доки вони заснуть, і вибігла на кухню. На підлозі познаходила усілякі крихти і все те з'їла. Так розпочалося нове життя для мишки Білявки.

Одного разу господарів не було вдома досить довго. Надвечір вони повернулися з великим шматком запашного сиру. Білявка ледь дочекалася, щоб старенькі міцно заснули. А мишка вибігла на кухню, вилізла на стіл (раніше вона цього не наважувалася робити) і заходилася їсти сир. Наїлася так, що ледь доповзла до своєї

нірки. Вранці бабуся побачила зіпсований сир і сліди мишачих лапок.

Господарі вирішили позбутися небажаної гості. На горіщі вони знайшли мишоловку і поклали туди шматочок смачного сиру та поставили її біля мишачої нірки. Мишка хотіла поласувати сиром, але зрозуміла, що сир тільки на кухні може бути. Тут йому не місце. Білявка зрозуміла, що це пастка, тому треба тікати звідси. Зажурилася мишка і зібралася вранці йти собі кудись.

Несподівано вранці до стареньких завітала їхня онука, першокласниця Марічка. Улюблениця господарів відразу заходилася поратися на кухні, допомагаючи бабусі. Згодом вона вирішила погратися своєю лялькою, але через необережність її загубила. Марічка засмутилася, але Білявка вирішила допомогти дівчинці. Мишка вибігла на пошуки ляльки. Знайшла її, підбігла до Марії. Дівчинка здивувалася, адже білу мишку вона ніколи раніше не бачила. Мишка побігла до ляльки, а дівчинка за нею. Як добре, що знайшлася іграшка! Онука попросила бабусю віддати їй мишку. Жінка погодилася. Наступного дня мишка вирушила з дівчинкою до її домівки. Батько дівчинки зробив будиночок для Білявки. Марічка і братик Романко доглядали за нею. Мишка охоче ласувалася смачними шматочками, які дівчинка приносила їй зі шкільної їдальні. Мишка була рада знайти нове житло і добрих господарів.

Так і нам, людям, треба повсякчас дякувати Богу за життя, за хліб щоденний, за все, що дає нам Господь.

Лабіринт «Рибка»

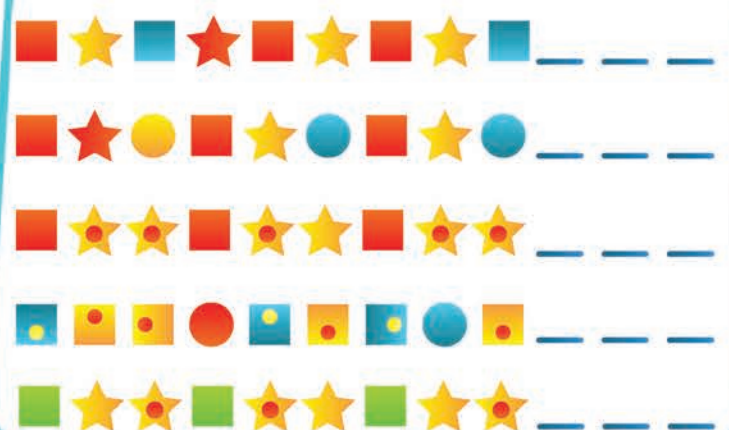
Кроссворд «В рифму»

1. Есть цветочки у Наташки, Называются...
2. Течет поток издалека, Это бурная...
3. Видит улицу Алешка Через светлое...
4. Если хочешь апельсин, Загляни-ка в ...
5. Решил нарисовать я дом, Нужны мне краски и...
6. Из леса вышел Мишка, Несет большую...
7. Мимо по реке проплыл Огромный...
8. Рядом с Машкой на подушке Спит любимая...

Дорисуй фигурки

Найкраще місце

Жило собі маленьке жабенятко. Воно мешкало разом із мамою і татом в хатинці на болоті.

Якось жабеня сказало мамі, що йому не подобається жити на болоті, бо там, мовляв, багато комарів, мокро і не дуже приємно. Воно вирішило піти шукати кращого місця.

Одразу за болотом простягнувся зелений луг. Там цвіло багато квітів. Дивні аромати наповнювали повітря. Сонце сяяло, пригріваючи усе навколо.

— Ось, де я тепер житиму. Тут така краса! — вигукнуло жабеня.

Та коли сонечко піднялося високо над горизонтом, стало жарко, йому вже не так подобався квітковий луг. Тому пошуки кращого місця тривали.

За лугом шумів зелений гай. Там було чути солов'їні співи, зеленіли буйні трави і не було жарко.

— Ну, ось де справді гарно і затишно, — промовило жабеня.

Воно втомилося і лягло відпочити під кущиком.

Вечоріло. Стара сова вилетіла на полювання. Вона вигукнула своє гучне «Пугу-пугу» і страшенно налякала малого мандрівника. Ледве жабеня дочекалося ранку. Воно всю ніч тремтіло від страху, заховавшись під листочком. А вранці мерщій пострибало до свого рідного болота. Там було тепло і вогко. А волога, як відомо, дуже потрібна жабкам. На воді розквітло білосніжне латаття, над головою дзижчали комарики, лунали дружні співи усієї жаб'ячої родини, яка завела свою улюблену пісню.

— Ось тут, — промовило жабеня, — найкраще на світі місце, бо тут мій дім, моя родина.

Перед обличчям НЕБЕЗПЕКИ

Пасажирський теплохід потрапив у жахливий шторм, який тривав декілька днів. Від імені капітана було оголошено, що небезпека настільки велика, що пасажирів повинні бути готові до посадки в рятувальні шлюпки. Згодом пішли чутки, що в корабельному трюмі багато води... Більшість пасажирів були у відчаї. Хлопчик, який підтримував свою матір, звернувся до одного з моряків, що переносив якийсь вантаж:

- Ми загинемо, так?
- На все воля Божа, хлопчику.
- Що це у вас у руках?
- Ящик із консервами і сухарями для шлюпки...
- Навіщо все це, якщо на нас чекає смерть?

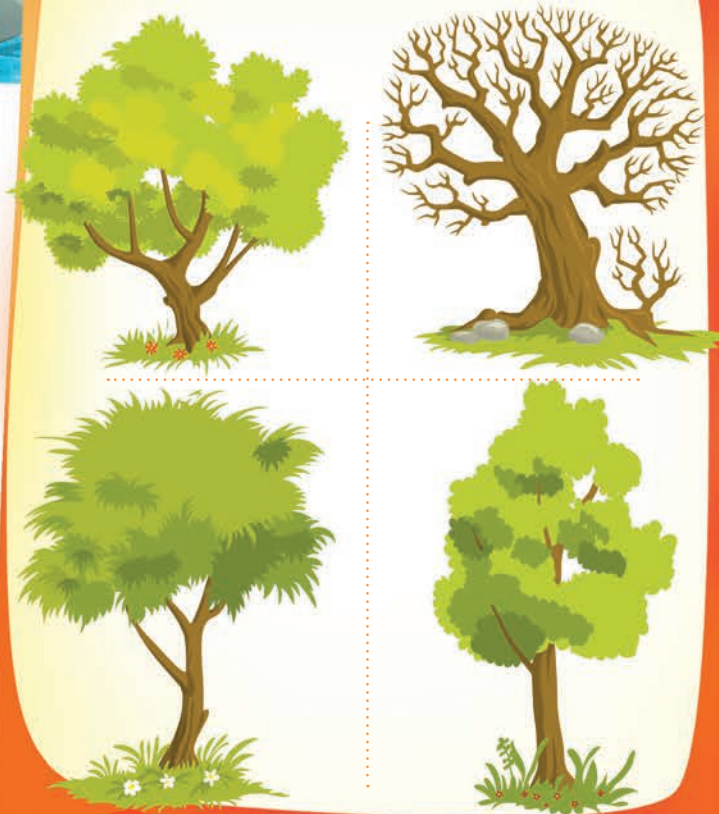
— Такий наказ капітана. І смерть наша, і життя — у руках Господа, але ми повинні до кінця чесно виконувати свої обов'язки.

Морякам і пасажирам дійсно довелося залишити теплохід, що тонув, і їм вдалося дістатися острівця. Якби не ці запаси консервів і сухарів, усі б загинули від голоду. Через деякий час їх помітили з літака, а згодом до них на допомогу прийшло судно. Так капітан і підлеглі йому моряки, довіривши свої душі Господові, продовжували виконувати свої обов'язки і не дозволили страхові перемогти себе. Вони зберегли життя і пасажирам, і собі.

З'єднай точки та розфарбуй

Поміркуй! Знайди зайве дерево.

Ребус

КУ²

5, 6, 7

Жабка

Допоможи жабці пройти крізь лабіринт-листочки.

Жаб'яче царство

Дорогі друзі, а чи багато ви знаєте про жаб?

Сьогодні їх численні родичі живуть майже у кожній країні, крім Австралії, Нової Гвінеї, Нової Зеландії і Мадагаскару. У Мексиці та Тринідаді мешкає гігантська жаба – близько 28 сантиметрів завдовжки. У Південній Америці живе найменша жаба – рожева жаба, її довжина близько 3 сантиметрів. В Англії популярна жаба, яка називається очеретяною. У неї короткі лапи, вона бігає, а не стрибає, буцається. Крім того, існує африканська жаба, яка народжує живих дитинчат у застійній воді. Жаби поїдають незліченну безліч комах, і, таким чином, вони дуже корисні. Деякі харчуються навіть равликами та слимаками.

Знайди усіх жабок та запиши, скільки їх заховалося на сторінці.

Жаби легко адаптуються до температури та клімату, в яких перебувають. Арктична жаба живе на Алясці і в Британській Колумбії та добре переносить холодний клімат, а зелена жаба живе у Гімалаях на висоті 4500 метрів. Жаба з річки Колорадо, перебуваючи в пустелях південних штатів і Мексики, відчуває себе, як удома. У неї стільки зайвої шкіри, що коли вона виростає із пугловка в жабу, то стає схожою на товстуна, який скинув вагу, але продовжує носити старий костюм. Їй потрібно добирати вагу, щоб відповідати власній шкірі!

У водах ріки Тринідад мешкає зерниста жаба. Вона вкрита цятками, але, на щастя, не може заразити ними людей, так само, як і інші жаби. Ця жаба здатна навіть співати під водою. Жаби, які співають у тропічних лісах, можуть принести навіть поціновувачам музики справжнє задоволення. Живучи в джунглях Амазонки, вночі інколи можна почути, як жаби співають свої пісні. Одного вечора у нас вдома ми записували програму для радіотрансляції. Наступного вечора, коли ми прослуховували її, то як музичний фон, почули жаб'ячий спів. Ось такі цікаві ці створіння.

Фруктовый салат «Осенний»

Ингредиенты:

- Груша – 1 шт.
- Киви – 2 шт.
- Хурма – 1 шт.
- Бананы – 3 шт.
- Виноград синий – 300 г
- Йогурт – 250 мл

Как приготовить салат:

Очистить киви, бананы и хурму. Грушу разрезать пополам и удалить сердцевину. Порезать все ломтиками. Добавить виноградины. Йогурт для фруктового салата можно выбрать по вкусу. Заправить салат йогуртом. Салат фруктовый с йогуртом готов.

Бутерброды «Парусник»

Ингредиенты:

- Яйца
- Сыр твердых сортов
- Огурец
- Маленькие шпажки или зубочистки

Приятного аппетита!

Найди 10 отличий

Гусеничка в листике

Проведи линию по дорожке, которую прогрызла гусеница в листике. Постарайся не залезть за края дорожки.

Желтеет листва понемногу,
Готовя осенний наряд.
А я не грущу. Слава Богу!
Я осени чуточку рад.

Хоть лето закончилось снова,
Но все возвратились друзья,
И шумно у дома родного –
У каждого радость своя.

И общая радость, конечно, –
Побегать с мячом у ворот,
Послушать друзей и беспечно
Забывать школьных забот...

Танюшкина МЕЧТА

– Привет, ребята! Нравится ли вам мечтать? А что вы делаете для того, чтобы ваша мечта сбылась? Хорошо, когда чего-то захотел, и оно у тебя появилось. Но редко так бывает. Часто нам приходится самим что-то делать, чтобы наши желания исполнялись. Так было и с девочкой Таней, которая мечтала... Об этом вы узнаете из истории, которую я вам расскажу.

Больше всего на свете девочке Тане нравилось играть в куклы. Их у нее было много. У каждой куклы были имена. А еще каждая Танюшкина кукла имела много нарядов, и все потому, что ей очень нравилось шить куклам одежду.

– Наверное, наша Танюша будет модельером одежды, когда вырастет, – говорила мама папе.

– Да, надеюсь, Танюша будет шить мне красивые рубашки и костюмы, – соглашался папа, рассматривая наряды кукол. – Она даже галстуки для кукол делает, как настоящие.

Таня даже шкафчики для каждой куклы из картона сделала и подписала по именам, чтобы не запутаться. А когда одежек накопилось очень много, Таня пригласила своих подружек и разрешила им выбрать наряды для своих кукол. Сколько радости было у девочек, когда они примеряли одежду своим куклам.

– А давайте Тане что-нибудь подарим, она по-

стоянно нам дает одежду для наших кукол, – предложила Лиза.

– Точно, нужно отблагодарить Танюшу, – согласилась Катя, – надо узнать, о чем она мечтает.

Девочки пришли в гости к подруге и предложили поделиться друг с другом своими мечтами. Когда пришла очередь Тани, она открыла свой шкаф для игрушек, достала оттуда красивый стульчик для кукол и сказала:

– Я мечтаю собрать домик для моих кукол, но у моих родителей нет денег, чтобы купить его. Вот этот стульчик я обменяла на кукольные наряды у одной девочки. Теперь я буду шить одежду для кукол в обмен на кукольную мебель, а сам домик сделаю из картона и цветной бумаги. Я уже вырезала окошки и шью шторы для них. Скоро у меня будет целый кукольный дом!

Таня убрала стульчик обратно в шкаф и принялась выбирать лоскутки для штор.

– Какая Таня молодец, она не просто мечтает о кукольном доме, но пытается сама что-то сделать, чтобы ее мечта сбылась, – сказала Катя с восхищением.

– Мы поможем нашей Тане собрать кукольный дом, будем просить ее сшить одежду для наших кукол, а взамен отдавать разную мебель для ее домика, – высказала свою идею Наташа.

Девочки с радостью поддерживали Наташу. Через несколько дней подружки опять пришли к Тане в гости.

– Танюша, можно я возьму для своей куклы вот этот розовый сарафанчик? – спросила Лиза.

– Конечно, Лиза, бери, – разрешила Таня.

– Спасибо, а вот это тебе от меня подарок, – Лиза достала из своей сумочки игрушечную газовую плиту, очень похожую на настоящую, и поставила на стол.

– Ой, какая красивая, – Таня хлопнула в ладоши от восхищения. У плиты открывалась духовка, а в ней были маленькие сковородка и кастрюля. – Но как же ты будешь без нее?

– Ничего, у меня есть другая.

Другие девочки тоже поставили на стол свои подарки. Наташа принесла диванчик, оббитый красным бархатом, Катя отдала подруге кухонный столик со стульями и чайный сервиз, который сама обернула в фольгу, чтобы он выглядел красиво.

Прошло еще немного времени, Таня шила красивые наряды для кукол и обменивала их на разные принадлежности для ее домика. И вот настал тот день, когда девочка позвала подружек в гости и показала им свой кукольный домик.

– Именно о таком домике я и мечтала, – сказала Танюша и улыбнулась. – Спасибо вам, девочки, вы помогли осуществить мою мечту.

Таня пригласила девочек поиграть вместе с ней. В тот день из комнаты маленькой мечтательницы слышался смех и веселье. А по дороге домой каждая девочка думала, как же она может помочь осуществиться своей мечте и мечтам подружек.

Веселый English

A Dog Собака

Task 1

Прочитай и запомни слова

eyes [айз] глаза

ears [иэрз] уши

nose [ноуз] нос

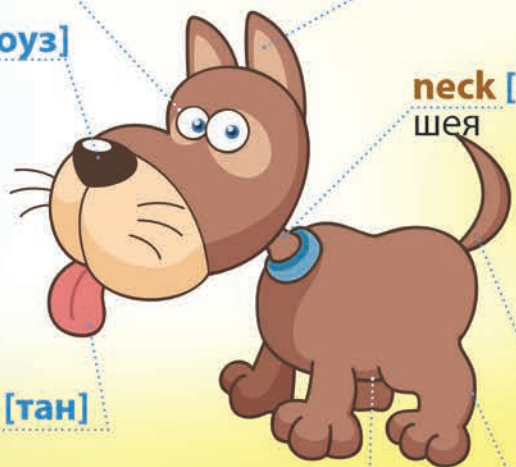
neck [нэк] шея

tongue [тан] язык

tail [тэйл] хвост

stomach [стомак] живот

legs [лэгс] лапы

Task 2

Соедини слова с картинками

eyes
legs
tongue
ears
neck
nose
stomach
tail

Task 3

Заполни пустые клетки кроссворда

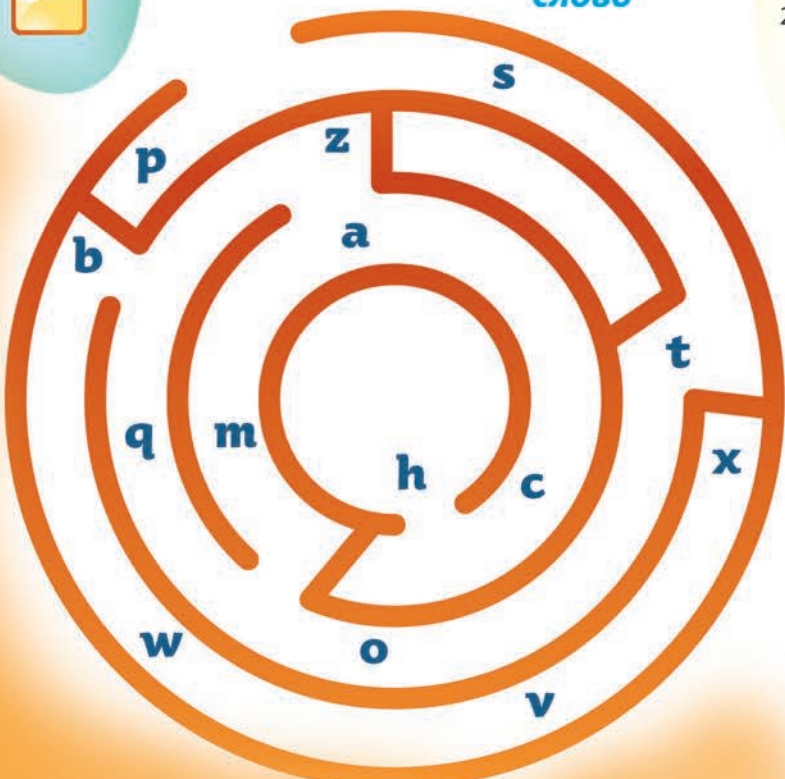
Task 4

Следуя схеме, сложи оригами щенка

Task 5

Пройди лабиринт и прочитай слово

Task 6

Соедини по точкам и раскрась

У ліс по гриби

Привіт,
любі малята!
Ох, і грибів
нинішнього літа
в лісі!

Загадки

Ці стрункі грибочки
Зайняли пенючки.
Шапки в них кругленькі.
Кличуть їх ...

(опеньки)

Виросли гриби прекрасні –
Капельюшки в них, мов в маслі.
І збирають грибники
Маслянисті...

(масляки)

В лісі вирости сестрички,
Жовті та смачні...

(пжпжпжп)

Капельюхи в них яскраві:
Жовті, сірі, зеленаві,
Зачекайте, любі, трішки, –
Я зберу вас, ...

(пжжжжжж)

Добра людям помічниця:
Є їй чим в житті гордитися!
У тепличках місце має –
Ид в собі для нас тримає!

(втримає)

Запрошую вас разом із мамою й татом чи бабусею, дідусем на «тихе полювання». Так називають процес збирання грибів.

А чи знаєте ви, що гриби – дивовижні створіння. Серед них є такі, що навіть можуть ходити. Хоч ходити – це дещо перебільшення, але переміщуватися з місця на місце їм і справді під силу. Це гриб плазмодій. Він росте в середній смузі Росії. Правда, пересувається він повільніше за равлика, перевалюючись з боку на бік. Сам схожий на медузу або желе.

Тітонька сова розповідала, що в лісах росте дуже багато грибів. Вони відрізняються і кольором, і розмірами. Потрібно пам'ятати, що не всі гриби їстівні. Деякі з них є дуже небезпечними. Тому дітям потрібно збирати гриби разом із дорослими, а ще важливо, щоб готували гриби тільки дорослі. Учені кажуть, що дітям не рекомендовано взагалі вживати їх у їжу.

А от лікар Нехворійко розповів, що гриби використовують у медицині, виготовляючи

з них антибіотики. Вони допомагають людям подолати важкі хвороби. За його словами, гриби можуть рости не тільки в лісі, а прямо в наших помешканнях і завдавати шкоди людському організму. Щоб цього не сталося, він радить провітрювати помешкання, допомагати проникати туди сонячному промінню. А щоб хвороботворні гриби не потрапили всередину до нашого організму, треба дбати про гігієну тіла і чистоту одягу та взуття.

А ще серед грибів є такі, що в прямому сенсі полюють на живих істот. Вони мають клейкі нарости, сіті і багато кілець та інших пристосувань для відлову комах. Є гриби, що поїдають гусениць. Вони викидають спори на відстань до 1 метра, які прилипають до тіла комах. Споры поступово проростають у їхньому тілі і знищують врешті-решт бідолаху.

Та все ж гриби – це смачна і корисна страва. Їх варять, смажать, квасять і маринують. Загадки допоможуть вам дізнатися, які ж гриби можна класти до кошика.

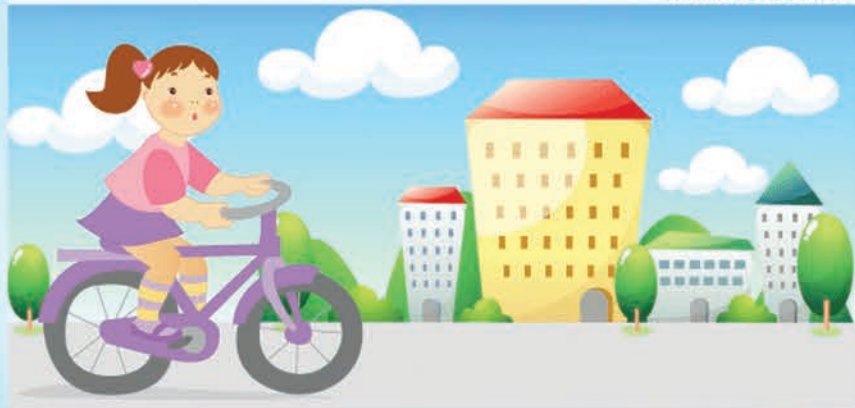
А щоб усі діти запам'ятали гриб, який треба обминати, пропоную вам зліпити його із пластиліну. Зробіть йому шапочку червоного кольору із білими цяточками, а ніжку – білого. Поставте на картонну підставку. Із зеленого пластиліну зробіть травичку. Нехай цей грибок нагадує завжди про мою розповідь. Доброго вам усім здоров'я! Ваш Добрячок.

Знайди відмінності

www.detiseti.ru

Розмалюй

Шипы

Вечером за ужином, когда собралась вся семья, Витя вдруг вспомнил о том, что узнал сегодня в школе.

— Мама, помнишь, ты приносила нам такие зеленые, маленькие лимончики?

— Да, они называются лайм, — уточнила мама.

— Вот о них нам сегодня учительница рассказывала, — продолжал Витя. — Знаете, они растут на небольшом дереве или кусте. И все ветви этого дерева покрыты короткими шипами. Ну а я и спросил: «Почему же так много на земле этих колючек?»

— И что тебе ответила Мария Александровна? — поинтересовался старший Витин брат Олег.

— Она только успела ответить, что во всем виноват человек — и прозвонел звонок. А может быть, вы знаете, почему на земле столько колючек?

— При чем тут человек? — пожал плечами папа.

— Дорогой, наверное, Мария Александровна верит тому, о чем и я читала в Библии, — ласково сказала мама.

— А ты можешь нам об этом сейчас рассказать, мамочка? — спросил Витя.

Папа посмотрел на маму и сказал: — Расскажи ребенку. Да и мы с Олегом слушаем.

И мама рассказала, как Бог сотворил прекрасную Землю с ее различными обитателями — птицами, рыбами, и всякого рода животными. А также и первую пару людей — Адама и Еву. Они были очень счастливы. Но однажды Ева из-за любопытства подошла одна, без Адама, к дереву, которое было посреди Едемского сада. Это было дерево познания добра и зла. Бог разрешил людям есть плоды

всех деревьев, кроме плодов этого дерева. Это было для них испытанием — будут ли они послушны Богу, или захотят поступать по-своему. Если бы они выбрали послушание своему Творцу в благодарность за жизнь в прекрасном саду и за дружбу с Ним, то они смогли бы жить вечно. Бог предупредил их, что за свое непослушание они умрут. Когда же Ева подошла к дереву познания добра и зла, змей обманул ее, чтобы она все-таки нарушила Божье повеление и съела запретный плод. Ева поддалась его обману, съела плоды сама и дала Адаму. Бог сильно опечалился, но Он не оставил человека без надежды. И хотя Бог и объявил Адаму, что за его непослушание на земле теперь появятся сорняки и колючки, но однажды в мир придет Спаситель, чтобы победить обманщика и врага человека. А те люди, которые поверят Спасителю, полюбят Его и захотят снова быть послушными Богу, однажды будут жить на Новой Земле, где снова больше не будет колючек и сорняков. И не только их. На Новой Земле и на Новом Небе никогда больше не будет зла, болезней, смерти и слез. А если мы хотим приблизить это время, нам нужно сейчас учиться быть послушными.

— Интересно. Правда, Витя? — после короткой паузы сказал папа. — Я бы хотел жить на такой земле.

— И я тоже, — сказал Витя. — Мне уже надоели все эти шипы на розах, на кактусах, на огороде. Даже на лайме. Наверное, стоит быть послушным, чтобы они поскорее все исчезли.

Найди среди линий животных. Назови их.

Вересневі листочки

Знайди, якому листочку не вистачає пари.

Кроссворд

«Животный мир Украины»

Найди слова в сетке кроссворда:

Ящерица, уж, тритон, аист, бобер, заяц, лягушка, соловей, куница, сом, суслик, куропатка, лисица, барсук, олень, полоз, рысь, выхухоль, косуля, журавль, нутрия, хомяк, дятел, горностай, лещ, щука, белка, медведь, зубр, волк, гриф, пеликан, лебедь, утка, кефаль, дельфин, тюлень, слепыш, орел, саламандра.

Анна Отставних

Сніжана Колош

Вероніка Чобану

Надія Твердохліб

Лідія Колош

Олександр Клімович

Анастасія Остафійчук

Руфіна Колош

Сюзанна Тополь

Вадим Остафійчук

Полліанна Колош

Софія Рудакова

Олександр Клімович

Надія Твердохліб

Назар Новіцький

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua